

Lønning. Hvis saaledes nogen Deel af de herommeldte Gager og Lønninger vedkommer de i Finantsloven opførte særlige Fonds, udrede disse den paa samme faldende forholdsmaessige Andeel. Dvgjørelser af de Kongerigets Embedsmænd og Bestillingsmænd efter denne Lov tilkommende Gager og Lønninger blive at forelægge Indenrigsministeren, inden nogen Anvisning efter nærværende Lov kan finde Sted.

Saa snart de af denne Lov følgende Tillæg ere beregnede, blive de at udbetale den 1ste i den næstfølgende Maaned for den indtil dette Tidspunkt forløbne Deel af Finantsaaret. For den følgende Deel af samme blive de at udbetale til de sædvanlige for den vedkommende Gage eller Lønning gjældende Forsaldstider.

§ 5.

Indenrigsministeren bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, og skal saaledes Fortolkningen af denne Lov ei kunne gjøres til Gjenstand for Rettergang.

§ 6.

De med denne Lovs Anvendelse forbundne Udgifter, der anslaaes til et Beløb af 200,000 Rd., bevilges af Kongerigets Overskud for Finantsaaret 1857/58 og, forsaavidt det ikke maatte være tilstrækkeligt, af sammes særlige Kassebeholdning.

Motiverne til foranstaaende Udkast ere saalydende:

Uagtet Regjeringen vilde have foretrukket at kunne forelægge Kongerigets Rigsdag et Forslag til en forandret Gagering af dets Embeds- og Bestillingsmænd istedetfor at fremkomme med en Gjentagelse af det paa forrige Aars Rigsdag vedtagne Lovforslag om en midlertidig Hjalp til det i Statens Tjeneste ansatte Personale, har man dog ikke taget i Betænkning for næstkommende Finantsperiode paa at andrage paa at blive sat istand til, paa

samme Maade som i indværende Finantsaar har været Tilfælde, at kunne lette det Tryk, som deels de under ganske andre Forhold nermere Gagers Utilstrækkelighed i det Hele, deels de nuværende Conjuncturer i Særdeleshed nødvendigviis maae medføre for alle med faste Pengebeløb Gagerede.

Det vil vistnok fra alle Sider være erkjendt, med hvor store Banskkeligheder Udarbejdelsen af et fuldstændigt, alle fast lønede Embedsmænd omfattende Gagerreglement er forbunden, og derfor neppe kunne lægges vedkommende Ministerier til Last, at et saadant ikke alt nu foreligger. Det tør vel endog forudsættes, at den nærværende Tid ikke er den meest passende til at udarbejde et Reglement som det her omhandlede.

Saalange imidlertid dette ikke har kunnet ske, er det en uafviselig Pligt ad andre Bete at søge at formindste det Tryk og den Byrde, som under de nærværende Forhold tyngde paa Statens Tjenere, og Ministeriet har derfor — som meldt — ikke taget i Betænkning i dette Niemed for Kongerigets Vedkommende paany at fremkomme med et lig det i sidste Rigsdagssession vedtagne Forslag, idet man hertil har fundet sig saameget mere opfordret, som den af Rigsraadet for Monarchiets Embedsmænd vedtagne Lov ogsaa tager Hensyn til det næstkommende Finantsaar.

Som foranstaaende Udkast udviser, har Ministeriet troet i alt Bæsenligt at burde holde sig til den af Rigsdagen i sammes sidste Session med saa stor Stemmesleerhed vedtagne Lov, uagtet Hensigtsmaessigheden af sammes Bestemmelser vistnok i flere Henseender ikke er hævet over al Tvivl. Ministeriet er saaledes i det her omhandlede Udkast fornemmelig kun afveget fra Loven af 28de Februar d. A., hvor man har fundet, at denne kunde give Anledning til Tvivl, eller hvor man iøvrigt, efter den ved sammes Anvendelse indvundne Erfaring, har troet, at der var Anledning til i et eller andet Bispunkt at foretage en Forandring. Man skal til nærmere Oplysning herom tilføie nogle Bemærkninger om de Regler, der af Indenrigsministeriet ere fulgte ved Gjennemførelsen af fornævnte Lov, hvorved de af Mi-